

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **A. V.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 6. 2019, č. j. X, v řízení o námitce podjatosti soudce Krajského soudu v Brně JUDr. Petra Polácha ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 32 Ad 15/2019,

t a k t o :

Soudce Krajského soudu v Brně JUDr. Petr Polách **není vyloučen** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 32 Ad 15/2019.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 27. 6. 2019, č. j. X, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 4. 2019, č. j. X, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

[2] V návaznosti na poučení o složení senátu ze dne 6. 9. 2019 vznesla žalobkyně dne 16. 9. 2019 námitku podjatosti vůči soudci Krajského soudu v Brně JUDr. Petru Poláchovi, kterému byla věc v souladu s rozvrhem práce přidělena.

[3] Žalobkyně podjatost uvedeného soudce spatřuje v tom, že „*tento soudce již rozhodoval věc v předchozím soudním řízení, a v tomto řízení se jednalo o téže věci.*“

[4] Soudce Krajského soudu v Brně JUDr. Petr Polách uvedl, že se necítí být jakkoli podjatý a že k účastníkům, ani k projednávané věci nemá žádný vztah.

[5] Při posouzení důvodnosti námitky podjatosti vycházel Nejvyšší správní soud z § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), podle kterého jsou soudci *vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.* Podle § 8 odst. 5 s. ř. s., *účastník nebo osoba zúčastněná na řízení*

může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřiblíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočníka nebo znalce, senát po jejich vyjádření.

[6] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Proto postup, jímž je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako mimořádné opatření uplatňující se jen z opravdu závažných důvodů, které soudci reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

[7] Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na výsledku projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, vztahem srdečně přátelským (či naopak vzájemně nepřátelským), může jít také o vztah ekonomické závislosti. V posuzované věci není podle Nejvyššího správního soudu dán žádný takovýto důvod či vztah.

[8] Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah námitky podjatosti žalobkyně za to, že důvodem jejího návrhu na vyloučení soudce Krajského soudu v Brně je patrně skutečnost, že tento soudce již rozhodoval v jiné věci žalobkyně. (Zřejmě má žalobkyně na mysli svou žalobu proti rozhodnutí žalované o předchozí žádosti žalobkyně o invalidní důchod, kterou Krajský soud v Brně zamítl rozsudkem ze dne 20. 9. 2018, č. j. 32 Ad 4/2017 - 70. Kasační stížnost žalobkyně proti uvedenému rozsudku zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 19. 2. 2019, č. j. 8 Ads 345/2018 - 33). Z ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. sice vyplývá, že jedním z důvodů pro vyloučení soudců je skutečnost, že se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení, musí jít však o rozhodování v totožné věci u soudu nižší instance nebo u správního orgánu. Taková situace však v posuzované věci nenastala. Lze přitom odkázat i na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003 - 18, publikované pod č. 53/2004 Sb. NSS, v němž bylo jasně vyloženo, že „předchozím soudním řízením“ není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků.

[9] Lze tedy uzavřít, že námitka žalobkyně neobsahuje žádné skutečnosti, které by bylo možno podřadit pod důvody podjatosti a ani z vyjádření ve výroku uvedeného soudce krajského soudu neplyne nic, z čeho by bylo možno pochybovat o jeho nepodjatosti; tyto skutečnosti nevyplýnuly ani ze soudního spisu.

[10] S ohledem na výše uvedené skutečnosti tudíž dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v posuzovaném případě nejsou naplněny podmínky pro to, aby soudce Krajského soudu v Brně JUDr. Petr Polách byl vyloučen z projednání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 32 Ad 15/2019.

pokračování

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. října 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu